

عنوان مقاله:

به کارگیری مدل تحلیل مسیر برای ارزیابی طرح ناحیه محوری با معیارهای شهرداری الکترونیک (مطالعه موردی: منطقه 6 و 15 شهرداری تهران)

محل انتشار:

پژوهش های جغرافیای انسانی، دوره 52، شماره 3 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

لیلا آقایی - دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشکده علوم جغرافیایی و برنامه ریزی دانشگاه اصفهان

حمیدرضا وارثی - استاد دانشکده علوم جغرافیایی و برنامه ریزی دانشگاه اصفهان

سعید زنگنه شهرکی - استادیار دانشکده جغرافیا، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

پس از رشد سرسام آور شهرنشینی و افزایش جمعیت شهری، شهرهای بزرگ ایران با مشکلات متعددی روبه رو هستند؛ تردد سنگین وسایل نقلیه، ترافیک، نابودی محیط زیست، آلودگی هوا و آلودگی صوتی، ازدحام جمعیت شهری، بحران کیفیت زندگی از جمله مشکلات است. یکی از راه حل های رفع این معضلات مهیاسازی زمینه های تحقق شهر الکترونیک و شهرداری الکترونیک است. هدف اصلی از این مقاله به کارگیری مدل تحلیل مسیر برای ارزیابی طرح ناحیه محوری با معیارهای شهرداری الکترونیک است و از نظر هدف کاربردی و از لحاظ روش جمع آوری اطلاعات شامل دو بخش تحقیق کتابخانه ای و میدانی است و جزو تحقیقات توصیفی-پیمایشی است. با به کارگیری تحلیل مسیر و تحلیل عاملی تأییدی و معادلات ساختاری، شاخص های پژوهش از نظر تأثیر تحلیل و مدل مفهومی ارائه شد. برای برآزش مدل از معیار Q2، معیار Gof، روایی واگرا، و روایی همگرا و برای سنجش میزان تأثیرگذاری طرح ناحیه محوری بر مبنای معیارهای منتخب از آزمون فریدمن استفاده شد. براساس یافته های تحقیق برآزش مناسب مدل های اندازه گیری در سطح منطقه 6 و 15 شهرداری تهران تأیید شد و ارتباط معنادار بالایی بین متغیرهای مکنون وجود دارد که صحت مدل را تأیید می کند. همین طور با ارزیابی طرح ناحیه محوری مشخص شد این طرح به طور یکسان در همه ابعاد تأثیر نداشته است. بنابراین، برای اجرای کامل طرح ناحیه محوری نیاز به مدیران خلاق است که بتوانند با استراتژی مناسب راه برون رفت از معضلات را پیدا کنند تا زمینه های تحقق شهرداری الکترونیک فراهم شود.

کلمات کلیدی:

شهرداری الکترونیک، طرح شهری، طرح ناحیه محوری، مدل تحلیل مسیر، ناحیه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1153318>

